

κατ' ἐξοχὴν ὁμονοεῖ πολλῷ μᾶλλον ἢ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ καὶ ταῖς λοιπαῖς αὐτοῦ συνελεύσεσι.

Ὁ κῆπος τοῦ λαοῦ ἐν Τεργέστῃ εἶναι κῆπος καθ' ὅλην τῆς λέξεως τὴν ἐκδοχὴν, καὶ εἶναι τοῦ λαοῦ, διότι ὁ λαὸς τὸν ἀπολαμβάνει καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἐκτασιν.

Τὴν εἰκοστὴν Ἰουνίου τελεῖται κατ' ἔτος ἐν τῷ κήπῳ τοῦ λαοῦ τῆς Τεργέστῃς πανήγυρις ὑπὲρ τῆς φιλοπρωχου εἰταιρίας. Ἐν Ἀθήναις δὲν ἐνθυμοῦμαι τοιαύτην εἰταιρίαν, ἐνθυμοῦμαι ὅμως *ἰθρικὴν ἀμυναν, ἰθρικὸν δεσμὸν, Πα-καλλήριον ἀκόμη*, κατὰ τὸ γενικώτατον ἑλληνικὸν σύστημα, ἐξ οὗ ἀπολαμβάνουσιν οὐ μόνον οἱ πτωχοί, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ λοιποὶ πατριῶται.

Πεντήκοντα μόνον λεπτά ἤρουν διὰ νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὸν ἐν λόγῳ κήπον. Τώρα ἐκ τῶν αἰσθημάτων τῆς καρδίας καὶ τοῦ θυλακίου σου ἐξηρτάτο γενναιοτέρα προσφορά ὑπὲρ τῶν ἀτυχῶν ἐκείνων ὑπάρξεων, αἵτινες πλὴν τοῦ ξηροῦ ἄρτου, θὰ ἐκόμιζον καὶ ὀλίγον γάλα εἰς τὰ πτωχὰ των τέκνα.

Ὁ κῆπος τοῦ λαοῦ ἐνταῦθα τετραπλάσιος τοῦ ἰδικοῦ μας, πλὴν τῶν φυσικῶν αὐτοῦ θελητήρων, κοσμεῖται, ὡς πᾶσα ἐν Εὐρώπῃ φυσικὴ καλλονή, καὶ ὑπὸ πολλῶν τῆς τέχνης κατεσκευασμάτων. Μόνον ἐν Ἑλλάδι ἀφίνομεν τὴν φύσιν κυρίαρχον εἰς ὅλα. Καὶ ἐννοῶ, καὶ ἀποθαυμάζω τὴν αὐτοκρατορίαν τῆς φύσεως εἰς τὸν γαλανόν μας οὐρανόν, εἰς τὸν ἄπέραντον ἡμῶν ὀρίζοντα, εἰς τὰς μαγικὰς ἡμῶν θαλάσσας. Ἄλλ' εἰς τοὺς ποταμοὺς ἄνευ γεφυρῶν, εἰς τὰ χωρία μας ἄνευ ἄτραπῶν, εἰς τὰς ἐπινείους πόλεις μας ἄνευ λιμένων, εἰς τὰς ἀττικὰς μας ἀκόμη νύκτας ἄνευ φωτὸς ἄρε-τοῦ, διὰ νὰ παρασυρῶμεθα ὑπὸ τῶν ρευμάτων, νὰ καταρκοιῶμεν εἰς τὴν κακὴν σκάλα, ν' ἀκούωμεν θραυόμενα τὰ κύματα εἰς τὰς ἀποθήκας μας, νὰ ἐπαπειλώμεθα ἀκόμη ἐν μέσαις Ἀθήναις ὑπὸ νυκτοκλεπτῶν, δὲν ἐννοῶ τὸ μεγαλεῖον τῆς φύσεως, ἢ μᾶλλον τὸ ἐννοῶ, ἀλλὰ τὸ τρέμω καθὼς τὸν Δύγκον τὸν Τάκον τὸν Γιαταγάνναν—γνήσια ἀλλ' ὅς τῆς φύσεως τέκνα.

Περὶ τὴν ἐνάτην ἐσπερινὴν ὥραν δεκαπέντε χιλιάδες ἀνθρώπων περιεφέροντο ἐν τῷ πανηγυρίζοντι κήπῳ : καὶ ἦσαν ὅλοι γνωστοί, ὅλοι ζωηροί, ὅλοι θυμῆρεις, διότι εἰς τὴν παιδρὰν ἐκείνην τελετὴν προσετίθετο καὶ ἡ μεγάλη ἰδέα τοῦ εὐεργετικωτέρου τῶν σκοπῶν, διότι ὁ λαὸς ἐκεῖ, ὁ εὐπορος, συνευθύνει μετὰ τοῦ ἐνδεοῦς ἀδελφοῦ του . . .

Τρεῖς μουσικαὶ κατεῖχον τρεῖς τοποθεσίας τοῦ κήπου : φανοὶ ἄπειροι καὶ πολυῆχοι κρεμάμενοι ἀπὸ τῶν κλάδων τῶν δένδρων ἐδίδον τὴν εἰκόνα τεχνητοῦ καταστέρου οὐρανοῦ. Ἄλλοι φανοὶ ἀερίοφωτος ἀνὰ ὀλίγα βήματα συναντώμενοι ἐν εἰδῇ ἀψίδων, ἐφιλοτεχνήθησαν αὐτὴν ταύτην τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς. Μία τῶν τριῶν μουσικῶν προεκάλει εἰς εὐρὺν καὶ κυκλοτερῆ χώρον ὀρχηστρικὰ ζεύγη. Χορὸς παιδῶν ὀλίγῳ μακρότερον ἔψαλλεν ᾠσματα παιδρὰ . . . Τὴν ἐσπέραν ἅπας ὁ κῆπος ἐφωτίζετο δι' ἡλεκτρικοῦ φωτός· βεγγαλικά καὶ πυροτεχνήσματα ἄπειρα ἐκαίοντο· μία κρήνη ἀναδρυτήριος φωτιζομένη ἡλεκτρικῶς διὰ φακῶν διπλοχρόων παρουσίαζεν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ περιέργου πλήθους ὅλα τὰ χρώματα καὶ ὅλους τοὺς συνδυασμοὺς τῶν παγῶν. Πλὴν ὅλων αὐτῶν ὁ οὐρανὸς ἦν αἶθριος καὶ διαυγής. Προσέφερε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν παιδρὰν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν πανήγυριν τὰ ἄστρα, τὴν σελήνην καὶ τὸν κομήτην του. Καὶ ἡ γῆ κάτω δὲν ἐφάνη ὀλιγώτερον συμπαθὲς πρὸς τοὺς εὐεργετούμενους· εἶχε τὴν ἀτμοσφαῖράν της ἐλαφρὰν δροσοδόλον καὶ ἥρεμον . . .

Ὁ κῆπος τοῦ λαοῦ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐφαίνετο ὅτι ἐώρταζε τὴν μεγίστην τῶν ἐορτῶν του : εἶχε καὶ αὐτὸς τόσῳ

φαιδρὰν τὴν ὄψιν, τόσῳ ἀπλοϊκὴν, τόσῳ ἀφελῆ, ὥστε ἐὰν εἶχε φωνὴν, ὑποθέτω, ὅτι θὰ μοὶ ἔλεγε :

— Σήμερον ἐορτάζω τὴν **Λαμπράν** μου ! . . .

Dock.

Υ. Γ. Προχθὲς ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ ἀγγλικὸς στόλος· ἐπ' ὀνόματι τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας δίδεται εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς αὐτοῦ γεῦμα εἰς τὸ Μιραμάρ, ὅπερ ἀνταποδίδεται εἰς τὰς αὐστριακὰς ἀρχὰς ὑπὸ τοῦ ἰδιοτρόπου ἐδῶ Ἀγγλοῦ Προξένου εἰς τὴν Ὀψίνα σήμερον.

Καθέκαστα περὶ τῶν γευμάτων, καὶ ἰδίᾳ τοῦ Μιραμάρ ἐν προσεχεῖ μου ἑλληλογραφίᾳ.

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΟΙΝΩΝ

ΟΙΝΟΙ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

Ὁδὸς Σταδίου ἀπέναντι τοῦ Ταχυδρομείου.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΠΙΛΩΝ ΛΕΥΚΑΔΙΤΟΥ

μετεκομίσθη εἰς τὴν ἀπέναντι τῆς παλαιᾶς **ᾠραίας Ἑλλάδος** γωνιαίαν οἰκίαν, τὸ πρῶν **Χρηματιστήριον**, ἀντικρὺ τοῦ **Ἐργοστασίου Ἀσπροβρόχων τῶν Ἀδελφῶν Βαρνάβα**, ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν **Ἐρμοῦ καὶ Διόλου**.

ΤΡΕΞΑΤΕ

νὰ παραγγείλητε τοὺς νέους πῖλους τοῦ Ἰουλίου.

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη, παρὰ τὴν Βουλὴν ὁ κ. **Ἐμμανουὴλ Καμπούρης**, Χῖος ἡνοῖξε Κατάστημα **Χιακῶν** προϊόντων καὶ μετεφύτευσεν ἐκεῖ ἐν μικρογραφίᾳ τὴν μυροδόλον πατρίδα του Χίου, ὅπου ἐπομένως δύναται ν' ἀγοράσῃ κανεῖς τὰ ἀρωματικώτατα χιακὰ γλυκὰ, οἶον λεμονάκια, ἀνθη, μαστίχαν, ῥοδοζάχαρη, τὴν οὐσιαστικωτέραν χιακὴν ῥακὴν, ἀγουρόλαδον διὰ σαλάταν, θεσπέσιον δροσερὸν ἀνθόνερον καὶ τόσα ἄλλα πράγματα, ὅλα λάμποντα ἐκ γνησιότητος, ὅλα μυρίζοντα τὴν καταγωγὴν των ἐκ τοῦ Χιακοῦ θερμοκηπίου.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ»

(Ἐν τῷ Γυπογραφείῳ τοῦ «Μέλλοντος», ὁδὸς Θεσφίως, ἀρ. 12).